

శ్రీ

సమర వేనమః.

సుజ్ఞాన ప్రతాప కీర్తనలు.

Suguna prathapakeerthanalu.

ఇది

పరమ భాగవతులైన శ్రీమత్ ఖండాఖండ సగుణ
నిగ్గుణాతీత శ్రీసదానంద గురువరప్రసాద మట్టపల్లి
శ్రీలక్ష్మీ నృసింహాధ్యక్ష పరమహంసలైన
శ్రీమాం. కళావరచరాసుగారి

ప్రియ శిష్యుండగు

శేవల్లి - దానయ్యగారిచే

వినిపించబడినది.

పోకల. వేగకటశరసింహ రావునాయనివారి

సహాయమువలన

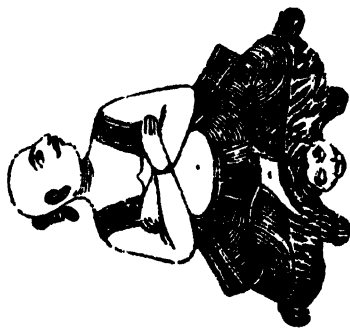
చెన్నపురి

డొడకో - ముద్రాదాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

రిజిస్టరు కాఫీరైటు.

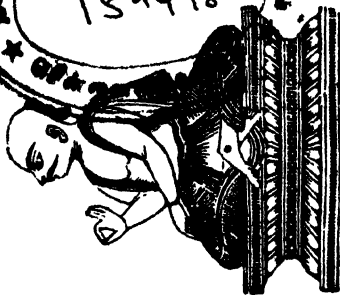
1908.

శిష్యుడు

శేషల్లి-దాసయ్యగారు.

TL
Q. 1617
35 Nov

గురుడు.

శ్రీమూర్తి. కథార్
నరివర దాసుగారు.

159498

శ్రీగురుభ్యోన్నమః
శ్రీమదఖండ సత్యపరిపూర్ణ బ్రహ్మజేనమః
అవతారిక ద్వీపద.

శ్రీమహాదేవుని సేవసంప్రాప్తి - నీమహిధర్మములింపు
గాఁజూడ । నవఖండపృథ్వి నాణ్యంబుగుఱ్ఱెఱిగి-భవబం
ధరోగముల్ బాఱఁదోలి । దాసుండననివేడి దాతకుఁమ్రొ
క్కి - వాసిగాభారతి వదలక యెపుడు । భాసురంబుగను
హృత్పద్మమధ్యమున-జ్యోసఁబూనించెదా జాగ్రతగాను ।
చంచలత్వములేక చపలుఁడనుగాక - సంచితావ్యక్తము
నునమసిపోవుటకుఁ । భార్యతీపతిపాదపంకజములకు - స
ర్వకాలము శరణుసల్పితినయ్య । సర్వంబునీవనుసంకల్ప
మునను-గర్వంబువిడిచిసద్గతిఁబొందవలసియిష్టదికోపాలు
రయనుమఱింబొంది- యిష్టమాఁబుష్పంబుల నీసృష్టిలోపలను ।
కశ్యపగౌతమ గారేయనస్థి విశ్వామిత్ర కపిలకన్యా
దూర్వాసకౌండిన్య జౌద్ధాగస్త్య వాల్మీకిమాండవ్య
వ్యాసభాస్కరభుజుండ నారాయణభృగునారదతుంబురు
మఱిమఱంగమాని శౌనకాది మొదలగు మహాత్ముల మ
హోత్సవమునఁ గాళిదాసమహాకవిపుంగవుల । దీవెనల్
బొందియుఁగొందరలేక - సావధానుండనై సమరసంబున
ను । శేవల్లివంశమునఁ జెన్నొండఁగాను-భావింపఁద్రుపుర
సుందరివరముచేత । దేదీప్యన్మసింహ శ్రేష్ఠపౌత్రుండ-
శోధింప సాయమాంబగర్భమున । చరనాబ్జదాసుఁడైజన్మిం
చియిట్టి - ధరణిలో సద్గతిదారిఁజెందుటకు । వరగురువరవ
రార్ములనుజేరి- మఱిజన్మలేకుండ మఱిజేయుమనుచు ।

వినయంబుగనుజతుర్ విధమైనశుశ్రూషలను జేయుచుం
టినిరూఢిగాను । తనమనోధనము పాదములకర్పించి-విన
యవిదేహినై విన్నవించఁగను । గరుణాకటాక్షంబుగల్గి
నాసద్గురుసాలోక్య సామీప్యసారూప్యమును సాయుజ్య
సాధిత్యవిదేహైకైవల్యములను నాఱుపదములనమరఁజూపి
ధీరతః జెల్వొంద దిగ్దశలునుప్పొంగ । బరిపూర్ణభావము
నుపద్ధతైః గింపినండపిండాండబ్రహ్మాండభాండములు-నిం
డుకొనియుండు నఖండమహిమనునితకుమిక్కిలియింక
లేదటంచు - శాంతిపఱచె పోడశాక్షునిచ్చి । చితలురం
తులుగంతులుమానితి పంతమువోయెను పరగఁజూడశివుఁ
డేజీవుండాయె జీవుఁడాత్ముండాయె । చావుపుట్టుకమాటన
మసిపోయె । నిదియెనిజగురుపదంబని నిశ్చయించిమదో
నతు నై సరియింతు మాంపాహిపాహీ॥

కీర్తనసంఖ్య.

రాగము.

తాళము.

1.	ధీరశంక రాభరణము.	ఆది.
2.	శహన.	ఆది.
3.	సురటి.	ఏక.
4.	నాదనామక్రియ.	ఆది.
5.	కళ్యాణి.	రూపక.
6.	గజల్.	అట.
7.	నాటకురంజి.	రూపక.
8.	గజల్.	అట.
9.	పంతావళి.	ఆది.

సంఖ్య.	వాగము.	తాళము.
10.	చేగుప్తి.	ఏక.
11.	సురటి.	రూపక.
12.	హిందుస్థానికాపి.	రూపక.
13.	సారాప్రము.	అట.
14.	శంకరాభరణము.	ఆది.
15.	కాంబోది.	రూపక.
16.	అనందభరణి.	అట.
17.	కేసరి.	చాపు.
18.	చేగుప్తి.	అట.
19.	సావేరి.	ఆది.
20.	నాదనామక్రియ.	అట.
21.	సావేరి.	రూపక.
22.	కాపి.	జంపె.
23.	నాదనామక్రియ.	చాపు.
24.	సారాప్రము.	ఆది.
25.	ముఖారి.	ఆది.
26.	ముఖారి.	చాపు.
27.	శోకానభి.	ఆది.
28.	బేగ్గడ.	రూపక.
29.	మోహన.	ఆది.
30.	ధన్యాసి.	చాపు.
31.	సారాప్రము.	చాపు.
32.	మోహన.	రూపక.

తీర్థనసంఖ్య.

రాగము.

తాళము.

33.

ముఖారి

ఆది.

34.

శోనరి.

చాపు.

35.

నాదనామక్రియ.

అట.

36.

యమునాకళ్యాణి.

ఆది.

37.

ముఖారి.

త్రిపుట.

38.

ముఖారి.

అట.

39.

హోషి.

అట.

40.

బేగడ.

త్రిపుట.

41.

కళ్యాణి.

రూపక.

42.

కేసరి.

జంపె.

43.

నాదనామక్రియ.

అట.

44.

బేగడ.

త్రిపుట.

45.

యదుకులకాంబోది.

ఏక.

46.

హిందుస్థాని కాపి.

రూపక.

47.

ఆనందభైరవి.

జంపె.

48.

నాదనామక్రియ.

త్రిపుట.

49.

భ్యాగ్.

ఆది.

50.

బేగడ.

త్రిపుట.

శ్రీగురులింగమూర్తి నేనమః.

సుజ్ఞానప్రతాప కీర్తనలు.

గురుబ్రహ్మగుర్విష్ణుర్ గురుదేవోమహేశ్వరః ।

గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మం తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

→*

సద్గురుస్తుతి.

సీ ॥ సద్గురువుత్రుండు సాధు సన్నిత్రుండు

నిర్గుణస్తోత్రుండు నిర్మలుండు ।

మోక్షాధికారుండు సాక్షాత్సుభక్తుండు ।

సూక్ష్మాదిరూపుండు సుందరుండు ।

వినతాంతరహితుండు వేదాంతసారుండు

సర్వసంపూర్ణుండు సాత్వికుండు ।

వరకవిజానుండు నరవరదానుండు ।

పరమదయాళుండు బ్రహ్మణుండు ।

అట్టితపసిపల్కు లానందమైయుండు ।

జననమరణరహిత జాతిపండు ।

తిన్నవారికెల్ల దీవులుమెండగు ।

దొరకదల్పులకును దొడ్డపండు॥

వి నా య క ప్రార్థ న.

శ్రీగణనాథహృదయేశ్వరీ చిత్తమునన్ భజయింతు,
నైప్పుడున్ శివాతనయపార్వతీపుత్ర సుజనమిత్ర కళత్ర
యోగజ్ఞానననీకుమైక్కెదన్ బాగుగకృత్యాకృత్యజా
డ్యముల వెడఁబాఱఁదోలు మటంచుముందుగన్ గాఁగల
కార్యక్రతువులకెల్లన్ వెనుకగద్రీమునీవెయని యంజలిఁ
జేసివేడెదన్ జాగునేయక నిరంజనాద్భుతాకారపవిత్ర
గోత్ర ధాత్రి విద్యలకెల్లన్ సూత్రధారివని స్తోత్రముఁజేసి
నుతించి వేడెదన్ వేగమెనీకరుణామృతరసమిందుఁగల్పిం
చివాత్సల్యమునన్ వరుసతోనేలుమటంచువిన్నవించితిన్
విఘ్నవినాయక పాదసమస్తే నమస్తే॥

స ర స్వ తీ స్తో త్రం.

వందనమాచరింతుఁడుక వాణికి పల్లవవాణికినాదుముద్దు
భ్రమరాంబకున్ వందనమాచరింతు నలివేణికి సరస్వతీ
దేవికి మహాక్తికాంబరధారికి వందనమాచరింతు నానంద
ముతోడన్॥

అంబ స్తుతి.

అంబా ఆదివిరాట్ జగదీశ్వరి మహేశ్వరి భగవతి
అద్వైతవిద్వాంసినీ అంబా కాళిభగాళిజనని జగన్మో

హిని ఛండిదుర్ ధండి కళ్యాని విను - అంబా - అఖండతేజ
చిద్రూపి రుద్రకి ప్రచండ భానుకోటి త్రిపురనుందరీవిను
అంబా-నినునే వర్ణించెద ముదంబున నావాక్కుననుండి
శోడుపల్కవె పద్మసుగంధి లోకనాయకీ నమో నమో॥

కీర్తన 1.

1. స్తుతిచితినిగణనాయకా | గతిపతిసీవనియెడఁబా
యక | అతులితముగసద్గతిఁ జూపుముగో | పతిధ్వజాశివ
సతిసూతుఁడనినే॥ స్తు॥ విద్యలకల్ల ఆధారము సత్ శ్రుతిప
ద్యములకు నీశారము|విద్యాబుద్ధులసాధ్యపడుదువనితధ్య
ముగను నాద్యంతభక్తిచే॥ స్తు॥ హరీసురనుతా సవితా
కరిగిరిదరధోరశోభితా | వరముప్పదిముక్కోటిసురలలో
స్థిరముగనినునేమఁజీమఱిముందుగ॥ స్తు॥ సనకసన్నతపరి
పాలనా గుణగణనం శాభిసు చేలనా | అనుదినమునుమన
ముననుమఱువకమననఁజేతు మాంపాహిపాహియని॥ స్తు॥
చాపుపుట్టుక లేదని గురుసేవకువచ్చితిఁబ్రోవుమి | నవధవ
ఖండము చవిగొనిమ్రోగఁగ భువనమండలము రవిగొను
బుధులను॥ స్తు॥ ముదలుబలరసం స్థరించెద సత్ పదంబు
లనుమదిభజించెద | వేదాధికముగరుచిపదాధికమివని
సదాసీసేవకునిదానముననే॥ స్తు॥ గురుపరంపరావాసుఁడౌ
నరవరాహార్యవిలాసుఁడౌ | ధరచరనాబ్జదాస వరదసంస్త
రణఁజేతుగజరాజగావుమని॥ స్తుతిచి॥

కీర్తన 2.

2. బాలాత్రిపురసుందరీ పాలించవే॥ బా॥ చాలా
 యీవేలనడినాళసుశీలశ్రీ॥ బా॥ శృంగారసీలవేణినామ
 నమునఁబొంగుచునుండుఁబూని గంగాప్రసంగవిమలాంగ
 అంగనామః॥ బా॥ ఇందురమ్మనిపిలిచితి చందనసుగంధి
 వనిదలఁచితి॥ అందిపొందకయున్న చాయనే గండుముం
 దు॥ బా॥ పల్కవేమిసేతును బ్రబలముఁబల్కించునేవ్రా
 తును॥ కల్కిచిల్కలమృదుకొల్కిలమృతమొల్క॥ బా॥
 నమ్మియుంటిపాదము భవములఁ జమ్మివేయుమోదము॥ కొ
 మ్మారావమ్మముద్దుగుమ్మ మాయమ్మవేగ॥ బా॥ అండఁజే
 రితిఁ బ్రోవుమీ-బ్రహ్మాంశ భాంధోదరిగావుమీ॥ ఛండి
 చాముండి దుర్దండిప్రచండిఁబం॥ బా॥ ప్రాణిపాకముం
 దుగా రక్షించుప్రాణంబునీదందుగా॥ వాణిపుపుఁబోణి
 శివరాణి చిద్రూపవేణి॥ బా॥ మొగవినుతల్లివాణి మ్రొ
 క్కెదచరనాబ్జవల్లభునీ॥ చరాచరంబరివరాపురందరీ॥ బా॥

కీర్తన 3.

3. తల్లిభారతిగావుమీ మ్రొక్కెదకల్పవల్లి శారద
 ప్రోవుమీ॥ ఎల్లలోకములేలు సజ్జనమల్మికార్జును రాణి
 రాగదె॥ చల్లగనునీభక్తకోటినినుల్లమలరంగ నేలుమని
 శోభిల్లఁగను నాతత్త్వలోరంజిల్లఁగనుభజియించితినిశ్రీఁపం
 రీం ఓంకారదుగి॥ తల్లి॥ లంబోదరజననీ బింబోష్ఠి శ్రీ

శంభువినుతపాదినీ అంబుజాక్షిరోనిన్ను బల్ మోదంబు
 ననువివరించి ఋషులునుతుంబురు నారదులు మొదలగు
 కుంభినినద్వైతులెల్ల సంబ్రముగ దరిఁజేరినారని కంబు
 కంఠిరొదెలసికొలిచితి ఓం రాం ప్రణవస్వరూపిణి॥ తల్లీ॥
 జనసేవకజనేత్రి ముజ్జగములేలు భగవతిఁవ్వితి ధాత్రి ।
 జ్ఞానపంపూర్ణముగనీపద ధ్యానమును నేఁజేయఁబూనితి ।
 వాణిఁల్లవపాణిసద్గుణవేణి పుస్తుకపాణికిరాతరాణివైనివ
 సించి సత్యభానుని కాపాడుశాంభవి ఓం క్రీం బ్రహ్మ స్వ
 రూపిణి॥ తల్లీ॥ కమలాద్భి గుణకామిణి ద్వాదశపుండ్ర
 విమలాక్షీ జగన్మోహినీ । నామరూపములేక సత్యభా
 మవై జగమెల్లమ్రుంగియుఁ బ్రేమమీఱఁగగనున్నావని ।
 పరస్వామిదెల్పఁగఁబూనిమనమునఁ దామసంబింతైనలేక
 నుకోమలాంగిరొగొలిచిపిలిచితి ఓంశ్రీం ప్రచండరూపి॥త॥
 బంధమోచనరాణివే నీదానుల బృందమందునఁ జేర్చవే
 యిందువదనను చంద్రబింబముముందుగను శరణొందివేఁ
 డెద నెందుఁజూచినసందులేకను నుందువనిమదిపొందుపఱ
 చిన బిందునాదకళాతీతం బంది నాచరణాబ్జదాసానందునిఁ
 బ్రోచినరుద్రకి ఓంక్లీం అఖండరూపి॥ తల్లీ భారతి॥

కీర్తన 4.

శ్రీపరమేశాయనమోనమో । హరశ్రిత కంధరధరన
 మోనమో । పాపవిమోచన పరమదయోచన । త్రిపురాం

తకప్రభునమోనమో॥ శ్రీ॥ కనకాంగ్రిజహారే నమోన
మో । ఘనమునిజనపూజిత నమోనమో । ఇనకులాధీశ
ఫణిశయభూష సనకసన్నత హారేనమోనమో॥ శ్రీ॥
త్రిజగన్ నందిత నమోనమో । అజనురాద్భితపద నమోన
మో । రజతగిరేశసంజనసుభూష అసమ తేజహారే నమో
నమో॥ శ్రీ॥ నీలకంఠ తేనమోనమో । వనమాలికాభరణ
తే నమోనమో । ఫాలనేత్రతే ప్రవిమలగాత్రతే శూలి
వినుతమొర నమోనమో॥ శ్రీ॥ నందివాహనతేనమోన
మో శరదీందు వదనతేనమోనమో । చంద్రశేఖరా
మరేంద్ర సన్నత కుందరదనతేనమోనమో॥ శ్రీ॥ శారీ
వల్లభతేనమోనమో గంగాధరరుద్ర తే నమోనమో ।
సరసిజద్భృతకర సర్వేంద్రియహర । ధరామరాద్భితనమో
నమో॥ శ్రీ॥ బసవపాహిమాంసమోనమో కసురాంతక
మృగధరనమోనమో । ఈశవినుతచరణాబ్జనుతదాసవర
దతే నమోనమో॥ శ్రీపరమేశాయనమోనమో॥

కీర్తన 5.

శ్రీమహాసవరత్నముకుట శ్రీమహాగురుపాహి । నీమ
హిమను దెలియుటకును నెవరితరమ ఓయీ । మునిస
న్నత యనుదినమును ఘనముగ సేవించితి పనిఁబూనియుఁ
భార్వతీపతి పాదములు భజించితి॥ శ్రీమ॥ ధీరసద్విచార
మాని దీనజనకృపాంబుధీ పరమపురుషభవ్యచరితపన్నగా

భరణాంబుధీ॥ శ్రీమ॥ భక్తిదెలసినిన్నుఁగొలిచి భరముల
దుఃమాడితి॥ ముక్తిఁజెందకేమి నిన్నుముఱియుచుఁ గని
పాడితి॥ శ్రీమ॥ వాచామ గోచరశివ, దాసదాసదానుఁడఁ
జూచి నన్నుఁబ్రోవుమిపుడె సురునుతపరి వాసుఁడా॥ శ్రీ॥
చరాచరంబు హరినిరంతరాంతరితరా వరచరిణాబ్జ దొరి
మొువినుపరాత్పర॥ శ్రీమహా॥

కీర్తన 6.

వందనముశ్రీ శారీనాయక నందివాహన సురనుతా ।
ముందునీకుశరణుశరణిఁక నందఁజేసెదమునిసుతా॥ వంద॥
గంగాధరత్రికూటనిలయ భృంగనంగమహేశ్వరా-లింగ
భవభయరంగరాధ్యమిజంగ మాజగదీశ్వర-అగరుపన్నీరు
చందన త్తరు సొగసుమేనెల్లఁబూసెద । నిగమగోచర -
అగమతేజ నీ నగుమొగము నేఁజూచెన॥ మల్లెమొల్లలు
కొల్లగను మదినుల్ల మలరఁగఁ జల్లెద ॥ వందనము ॥
ధూపదీపనై వేద్యములను తేపకర్పణఁజేతును - ఓపిశిరము
నుమోపినాదు కోపతాపము గోతును॥ వంద॥ మున్ను
భక్తునేలినావని విన్నపంబొకటంటిని । పున్నమవెన్నెల
బయలుభావముతిన్న తిన్నగఁగంటిని॥ వంద॥ వాసిగనునీ
దాసుఁడను ననుదోషమెంచక నేలుమీ । శాసఁజేసితినీదు
చరణముధ్యాసమటువను నేలుమీ॥ వంద॥ ధరనుశ్రీచ
ణాబ్జకవి బిరుదాళిసీవంటిని । అరమరేలనుకరుణఁజూడుమి
చరణముల గుదుగొంటిని॥ వందనము శ్రీశారీనాయక॥

కీర్తన 7.

శ్రీవిషలక్ష్మీనాథా - నా - మనవిచేకొనరాదా । నవ
మోహనహర - నరపతిసురనుత - భువనమండలభృం
గవరేణ్యశివ॥ శ్రీవిష॥ ఈశబృందాపనమాలినీ దాసదా
సుండనుశూలి । దశదిక్పాలకపశుపతి పరశివవృషభేశ్వర
నిన్నాసిందితినీక॥ శ్రీవిష॥ విధికర్తములనుబాపు- నా -
మదినీపదములమోపు । ముదమునభక్తుల హృదయపద్మ
మునసదయుండవై నివసించిన సద్గురు॥ శ్రీవిష॥ కన్నసు
తునివలెజూడు- నా-విన్నపమునువినినేడు । పన్నగభూష
ణసన్నతాంగప్రియ యెన్నతరమనీచిన్నెవన్నెలను॥ శ్రీ॥
అనుమతినొసంగనురావా - ఓ-దీనరక్షకాదేవా । అనుది
నమునుమనమునను మణువకగుణముతోఁ గొలిచెదఘన
వంశాద్భికా॥ శ్రీవిష॥ దండమిదిగోళ్ళవశాంగ - దాస-చర
ణాబ్జనుతాంగా । కుండలిధరసీయండఁ జేరితిక దండధరు
నిచెండాడిదున్నటకు॥ శ్రీవిషలక్ష్మీనాథా॥

కీర్తన 8.

దండమయ వేదండనాయకా పండితాభరణా । అండ
పిండాజాండములు నిండినయఖండ భవహరణా॥దండ॥మా
ధవాచ్ఛిత అదిప్రణవ వేదగోచరుడా । సాధుజనవినోదబు
ధవరసాదమిడవేరా॥దండ॥ ఈశభవభయ నాశలవగుణ
దోషమెన్నకురా । కోటిశశివగరేశశ్రీ శివదాసపోషకుఁ

డా॥ దండ॥ ఫాలనేత్రసుశీలసద్గుణ జాలమేలనురా । పాలఁ
బడితిఁక నేలవలెనన్ కోలహలమున॥ దండ॥ కొంచెగాఁ
డంటంచు నీమది నెంచఁబోకుమురా । సంచితములానించి
నీకృప - నుంచిపోవుమురా॥ దండ॥ పంతగించనీకింతకో
పమే ఏకాంతమునరారా । శాంతముననీచెంతఁజేరితిఁ జి
తఁదీర్చుమురా॥ దండ॥ నిన్నుఁగొలిచియింక ధన్యులయి
రనిచిన్నె లెఱిగితినే! మున్నుభక్తులఁగన్నవాడని నిన్నె
నమ్మితినే॥ దండ॥ గతియునీవని - సతతమును మది-స్తుతి
యుఁజేసితిఁగా । పతితపావనక్షీతిని నీవరిపతియు నెవరుగా॥
ఎంచరానిప్రపంచమును నిడద్రుంచియెంచితిఁగా । మించి
సద్గురు పంచఁజేర నాశించిపొంచితిఁగా॥ దండ॥ బృందశ్రీ
చరణాబ్జదాసానంద మందిరయా । సుందరముననుచంద
నమునుదుట సందముగమెఱయ॥ దండ॥

కీర్తన 9.

పాలించవేలా ప్రాణలోలపరాకేల పరిపాలించవేలాః
చాలఁగానేనేనికమఱిమఱి ఫాలలోచనప్రస్తుతించితిఁక॥
పుత్తునిఁజంపి భుజింపఁజేసిన । చిత్రమువినిసీపాత్రుఁడంటి
పరి॥ పాలించ॥ హితవుదెలిసిన సుమతిమానిసుత । గతుని
బ్రోచినపతివని భ్రమసితి॥ పాలించ॥ వాసవవందితాబ్ధిశ
పరాత్పర । యాశించితి నను మోసముసేయక॥ పాలించ॥
ఏరినీవరివారునునికభువి । లేరటంచునీభారమంటిశివ॥ పా॥

10.

నుజ్జానప్రతాప కీర్తనలు.

నిరాకార మా విరానఁబ్రోవునచ్చరణాబ్జ సంస్తరణాద్భుతా॥ పాలించు॥

కీర్తన 10.

శ్రీగురుపరబ్రహ్మదేవా నన్ను రక్షించుమహానుభావా!
 బాగుగనీసేవ భోగంబులను గోరివేగమెచేసితి రాగదె
 ప్రాణేశ॥ శ్రీ॥ తనుమనోధనములర్పించి నేర్పుతోడనీపా
 దముఁ గాంచి । ననువిసీతునిఁజేయు మనసున నోయని
 వినయవిధేయత విన్నవించితి తఁడ్రి॥ శ్రీ॥ పంచేంద్రియ
 ములనుబట్టి నాదుకించిత్వములవిడఁగొట్టి । యంచితభక్తి
 తో నెంచిమాడఁగ నిన్ను సంచితభవములను ద్రుంచిదున్నా
 డనా॥ శ్రీ॥ ఇంతకఠినమేలప్రపోవ దంతి వరద నాపాల
 నులేవా । పంతగించుటతగదు సంతోషకరనేడు । రఁతు
 ల్లెఁబాపు మనంతఁకోటినామ॥ శ్రీ॥ సర్వంబునీదని యంటి
 పూర్వజ్ఞానంబు చేనిన్నుఁగంటి । సుర్విలో నినుఁదెలియనో
 ర్వలేరొకరైన నిర్వికారుండవని నిత్యముభజించెదను ॥
 దాసజనపరిపాలపోష నన్ను దూషించకు ముక్తితోషా ।
 వాసిగాచరణాబ్జదాసా పరంపరా । వాసరక్షించు జగదీశ
 మొక్కెదనేడు॥ శ్రీగురు॥

కీర్తన 11.

ఈశపరాత్పరరారా । భవనాశనహరశివ॥ ఈశపరా॥
 ఆశించితి ననుమోసము సేయకు దాసవరదయిటురారా॥ భ॥

మక్కువగనునీచక్కనిపదముల మ్రొక్కదనేడిటురారా॥
 భవబంధములనుయువచేదోలను రవితేజోత్తమగారా॥
 కన్నతండ్రివని విన్నవించెదను దిన్నగ నీవిటురారా॥
 కుండలిభరణా ఖండతేజశ్రీ పండితోత్తమ యిటురారా॥
 ధరలోనినుగనుమఱుగుదెలియుటకువరగురు జేరిరారా॥
 నిరాకారనా బిరానబ్రోవు సుస్థిరముగ వేడితి రారా॥
 అవనిశ్రీచరణాబ్జకవికృతి చవిగొనివినుటకురారా॥భవ॥

కీర్తన 12.

అంబికాసనాధనను నాదరించిప్రోవరా । సాంబనత్య
 పూర్ణ భావసారమిచ్చి గావరా॥ అంబి॥ నీలకంఠనిన్నువి
 డించి నిమిషమైనదాళరా । ఫాలనేత్రజాలమేల పాలించి
 నన్నేలరా॥ అంబి॥ కామక్రోధములనుబట్టి కండకండలు
 గోసితి । నామభజనవలననిత్యానంద రూపముజూచితి॥
 ఆశాపాశములనుగోసి దోసిల్కొనినానురా । దూషించకు
 నీదుభక్త చాసానదాసుడనురా॥ అంబి॥ ఎందతెగ్గుసే
 యుచున్న నెఱుకమఱువవలెనురా । ఇందుధరనాయందు
 నీదయపొందు నెన్నడుపల్కరా॥ అంబి॥ పరశివనీపాదాబ్జ
 ములబట్టితి మాదేశికా । ధరణీశ్రీచరణాబ్జదాస వరదుని
 కవిపోషకా॥ అంబికా॥

కీర్తన 13.

ఏలయీచలమేల శ్రీలోల-మునిజన పరిపాలనుశీలసద్గుణ
 శీల ఋషిభేలా । చాలగాబతిమాలుచున్న మేలుగానా

జోలివినవేలకనకచేలా । హృదయలోలజాలమేలబాల॥ఏ॥
 శంకరాశివపంకజనాథా ఓంకారరూప కళంకమేలనుశంక
 దీర్ఘవిభూ । వంకలెన్నఁజోకుయమ కింకరులపాలనీయకు ।
 పాంకమలరజంకుదీఱి అంకులుమాన్పినదేవ॥ ఏల॥ ఇందు
 ధరనీవిందురాగదరా । నాయందునీవయపొందు నెన్నజో
 ముందుదెల్పుమురా । యెందెందుఁజూచిన నీవెనందులేక
 యుందువనియందముగవేడితిని నిందువదన కుందరదనా॥
 గంగాధరనీరంగుదెలిసితిరా । శృంగారనయనభంగభవభ
 యలింగవలచితిరా । లంగజాజనకవేగ రంగుగానామన
 మునఁబొంగుచువేడితిగదరా సంగమైనచోటనిన్ను॥ఏల॥
 దంతివరదాపంతమేలరా శ్రీకాంతవినుతా । చింతదీర్ఘిదెం
 తఁజేర్చుమురా । వంతుకెక్కినపరిపూర్ణం బంతనిండియు
 న్నదని చింతఁజేసిపరమభక్త సంతతిగనుఁగొన్నదేవ॥ఏ॥
 వాదభేదము బాధవదలితిని సద్గురునరవరుని బోధలోనే
 మోదమొందితిని । నాదమేవినోదమని సాధనసంతుష్టినొం
 ద । శోధనఁజేయుచు నాత్మబోధనుగనుఁగొన్నదేవ॥ఏల॥
 ఈశభవభయనాశ ప్రోవుమురా । శ్రీశైలవాసదాసరక్ష
 కాధీశగావుమురా । ఆశాపాశములనుగోసి దోసిల్లొగ్గియు
 న్నుచరణాబ్జదాసపోష చిద్విలాసముక్తితోషహర॥ఏల॥

కీర్తన 14.

రాజలింగంప్రభురాజలింగంప్రభు రాజలింగంప్రభురా
 వోయీ॥ అజహరిరుద్రప్రజాపతివీవని । నిజముగఁదెలిసితి
 ద్విజపరిపూర్ణక సుజనప్రబోచేడు గజచర్తాంబరభజియిం
 చెదనినురావోయీ॥ రాజ॥ సారములేని సంసారములోఁ
 బడి । కోరిసేపించనేరనయా దూరభారములేక । చేరిర
 ట్టించ వేసారివేడితి నిటు రావోయీ॥ రాజ॥ చపలుఁడ
 మూఢుఁడ కపటచండాలుఁడ । కోపమధికమగుతామనుఁ
 డ । విపరీతుఁడ నని నెపమెన్నక గోపతివాహన యిటురా
 వ్రోయి॥ రాజ॥ కూటికొఱును బహుమాటలుగాచితి వా
 టముగా । కలిబూటకనరులచే నూటిగానుద్రికూటనిలయ
 రవి కోటిప్రకాశారావోయీ॥ రాజ॥ శేషభూషణజగధీ
 శ సౌఖ్యముఁజూపి వాసి నేలుమీ । చిద్వీలాసము నా దా
 నుల దూషించు దోషకులను బట్టి భూషింపవేగమే రా
 వోయీ॥ రాజ॥ గంగాకౌరీప్రియ వ రాంగశుభాంగయని
 పొంగుచువేడెద శృంగాటకముననే రంగుగనరవరలిం
 గనిమఱువను సంగమేశ్వరవేగరావోయీ॥ రాజ॥ కాశిగ
 యాప్రయాగాది దేశములఁదిరుగఁ । గ్గానైనలేదేమి చేసె
 దను । ధ్యాసఁబూనినచరణాబ్జకవీశ పోషదాన రక్షకవేగ
 రావోయీ॥ రాజ॥

కీర్తన 15.

నీవేదిక్కనినమ్మితి నేవిధమునైనను బ్రోవవేసినమ్మతి ।
 నీవేదిక్కనినమ్మితిని నాభావమునశ్రీదేవదేవ । కేవలంబగు
 నాకునొక్క త్రోవఁజూపిగావుస్వామి॥ నీవే॥ ఎన్నతరమ
 ప్రతాపము పున్నమవెన్మ్రల నున్నది స్వరూపము-తిన్న
 గాఢి వేణిసంగము సన్నదిడ్డి నిన్నెచూడఁగవన్నచిన్న
 లన్నిమీటి యందు వనిమదిఁ గందునోశివ॥ నీవే॥ కపట
 ముంచకుశంకరా అపరాధిననుచు నెపములెంచకుకృషి
 కరా । ఉపముచేనైదక్షరముల జపముసేయఁగఁదపము
 హెచ్చెను సఫలముగనిజేరినప్పుడె చపలముడిగెనుగృ
 పకుఁబాత్రుండ॥ నీవే॥ భక్తజనపరిపాలకా భవనాశజీ
 వకముక్తి నొసఁగుముదేశికా । ముక్తికొఱకై పాదముల
 సంయుక్తముగఁ బూజించెదనే రక్తిచేసి నామస్తరణ శ
 క్తికొలఁదిగ యుక్తిదెలుసుక॥ నీవే॥ సురలనేలినరీతిగాఁ
 వరమునులఁబ్రోచి ధరణిలోబ్రభ్రాతిగా-కరుణచే మా
 ర్కండమాని వరదునిఁగాపాడికాలుని బిరుదులఁచిన
 హరుఁడవనుచును శరణువొచ్చితి నరములీయరా॥ నీవే॥
 ధైర్యముగసీమాత్రము ఆర్యులుచూపఁ జూచితివిచిత్రము
 కార్యాకార్యములకు గొప్పవీర్యమైనది పూర్ణమేవ । ధై
 ర్యముగచరణాబ్జగురుగాంభీర్య వరచాతుర్యఁడాయె॥ నీ॥

కీర్తన 16.

రారశ్రీగారిమనోహర సద్విచారమునినుత ధీవరా ।
 కారణకార్యానుభవకరభక్తిదారవోసినశ్రీగురువరా॥రా
 భక్తనత్పలనిభజించితి సోహంయుక్తదెలసి నేసాధించితి ।
 శక్తిగుదిరిశిరమునొంచితి శరణుముక్తిప్రదాయనిగ్గాం
 చితి॥ రార॥ ఆనందరూపమీవంటిని కేవలానందమే కను
 లగంటిని పూనిసగ్గురు సేవగొంటిని నిండుపున్నమ వెన్నె
 లగంటిని॥రార॥ సర్వంబునీదనివేడితి । దురపేతులనువిడ
 నాడితి । నుర్విపైఁగృతిఁగూర్చిపాడితి । నిర్వికారనీభక్తులఁ
 గూడితి॥ రార॥ శృంగాట నిలయమేయన్నారా । దేవ
 సంగప్రసంగమువిన్నారా । లింగానిన్నేగోరియున్నారా ।
 పద్మభృంగనీ పదములఁగన్నారా॥ రార॥ సురనుతగిరిజా
 మహేశ్వరానరచరణాబ్జదాసశ్రుతీశ్వరా । గరళమారగిం
 చినయీశ్వరా । నన్నుకరుణజూడుము జగదీశ్వరా॥ రార॥

కీర్తన 17.

రక్షకానీభజనకొఱకై యిచ్చ గొనియున్నానయా
 అక్షయకరుణాకటాక్ష విలక్షణాద్భుత చిన్మయా॥ రక్ష॥
 సాంబసద్గురుపాహి మమగురు - శంభోకంధరశంకరా
 కుంభసంభవజృంభకరి చర్కాంబరాశ్రీపుష్కరా॥ రక్ష॥
 సర్పభూషణ సర్వేశ్వర దర్పహరదరిజేర్చరా । నేర్పు
 గను నీభక్తగణములోఁ గూర్చి కోరిక దీర్చరా॥ రక్ష॥

రుద్రవేసిపదములనుమది సుద్రుతమువిడనాడరా | చిద్రూ
పనిశ్చలనిద్రలోననుభద్రముగఁగాపాడరా || రక్ష || గంద్ర
గోళముబాపుమీ | అమరేంద్ర సద్గుణభూధరా | ఇంద్ర
చంద్రగజేంద్ర సురయో గీంద్ర పూజితశ్రీధరా || రక్ష ||
శిష్టప్రభువని మనమునను సంతృప్తి నొందిక వేడెద | అష్ట
మదముల నిష్టలణఁచి శ్రేష్ఠముగఁనిన్ బాడెద || రక్ష ||
పగలు రేయనరాక వెల్గెడు అగణితసుగుణాకరా | దిగు
లుదీర్చియుబుగులుబాపవె నిగమగోచరశుభకరా || రక్ష ||
వందనము చరణాబ్జ హృదయా నందభరిత చిదంబరా |
సుందరాంగసునందివాహన కుందకుట్టదిగంబరా || రక్ష ||

కీర్తన 18.

౧. క్షీం చెగదమహాచార్యులు - జగద్ రక్షకులగుదేశి
కార్యులు | పశ్చాత్తాపములేక సుక్షేత్రవాసుడై | వీక్షిం
పకయుగురు దీక్షఁజేసికనన్ను | మోక్షమునకిదిమూలమ
నియపేక్షలువదలించి పిదపసూక్ష్మములోఁగడ తేర్చినాడు |
శిక్షలను వదలించెగురుఁడు || రక్ష || భూతిపుండ్రము నొడు
టఁబూసెను - బ్రహ్మదాతవ్రాసినవ్రాలుదీసెను అతులిత
మునవస్త్రహితమును ధరయించి | మతిమంతుఁడవంచు
మఱియుశిరమునఁ గరమునుంచి నూతిలోఁబడువానిగుంజి
నదీతిగానాతపసిమంత్రం | ఖ్యాతిగాకర్ణమునఁజెల్పగ ద్యో
తకమాయెనంత || రక్ష || సూటితికూటము నందుంచిరవి-

కోటిప్రకాశముశోధించి సూటిదప్పకపై పీతము నందున్న
 తేటగావెల్లెడుబోటిని బాడఁగాంచి । సాటునుగుఱుముమన
 మున సద్గురునివాక్యముబాయకుండవాటముగఁ గలిమా
 యనుబహుదాటఁజేసినంతటగురుఁడే॥ రక్షి॥ పంచవింశ
 తితత్వవఁ గఁగించె పూర్వసంచితభవములఁజెరగించె । పంచ
 పంచమునెంచి శోధించియుఁగొంచెవుఁ దనువుపైకోరి
 కద్రెంచియు । పంచవింశతిమించినపరిపూర్ణమునుబోధించి
 గురుఁడు॥ రక్షి॥ వాసిగాచరనాబ్జదాసుకు పరమేశ్వరై
 కడతేర్చెకొనకు । కసురాంతకునిభక్తి యిసుమంతనొసఁ
 గియు । నసురపురమునందు విసరుపపనముఁబట్టి । ధ్యాన
 మఱువక దేశికులనంతోషమున సేవించుకొనుమనియాశా
 పాశములఁగోసిచిద్విలాసు నుపదేశమిచ్చి॥ రక్షి॥

కీర్తన 19.

శుభముగానుశ్రీగురువరుఁడికనను-శుద్ధిఁజేసినాడే-మ
 నసా-అభయమిచ్చియనుభవసిద్ధాంతంబమరఁజూపినాడే
 మనసా॥ శు॥ క్రమముగఁగ్రాహితౌభరణమును కంఠమున
 వేసివాఁడమనసా । విమలముగనుభూతిత్రిపుండ్రము ను
 దుటరాసినాడే మనసా॥ శు॥ శిరముపై నఁగరముంచి పిదప
 పరవస్తుదెల్పినాడే మనసా । ముత్యముచుమంత్రముముం
 దుకర్ణమున ముద్దుగఁబల్కినాడే మనసా॥ శు॥ అహంబ్ర
 హ్మస్మియను మహావాక్యములయంతుఁ దెల్పినాడేమనసా॥

నంభ్రమముగలయ మాత్మబ్రహ్మమును సాక్షీనిలిపినాడే
 మనసా॥ శు॥ మదిమలువకగురు పదములనెప్పుడు వదలక
 గనుమనెనేమనసా॥ అదినిజగురు పదమహంసోహంబని
 యాడుచుండమనెనే మనసా॥ శు॥ కాటుకపక్షులమధ్య
 నుండు కవాటముదీసెనేమనసా॥ నూటిగామఱి త్రికూట
 స్థానమున బోటినిజూపెనేమనసా॥ శు॥ అదిమధ్యాంత
 ములులేని యచలమునెఱింగించెనేమనసా॥ రాదుపోదది
 పరమరహస్యమని బోధఁజేసెనేమనసా॥ శు॥ శివజీవులకై
 క్యంబుఁదెల్పిన శ్రీగురునరవరుఁడేమనసా॥ అవనిలోనదరి
 జేర్చుటకై యవతరించిినాడేమనసా॥ శు॥ విఠవిగద్వాద
 శివిధమంత్రార్థం బిదియనిబల్కెనెమనసా॥ త్వరగపోడ
 శాక్షురియనునెఱుక॥ దంచెఱింగించెనేమనసా॥ శు॥ స్రజ్ఞా
 నంబ్రహ్మమున తత్వమసియనిభ్రమలుడిగించెనే మనసా॥
 సుజ్ఞానివేచఁజారబుంబని నామంబేర్పరించెనేమనసా॥ శు॥

కీ ర న 20.

తెలియవలెనుజీవ తెల్విలోఁదెల్పితెలియవలెనుజీవా॥
 తెలియవలెను మొదలు తెల్వితోడను వేగఁగొలువ వలెను
 గురునిదలఁచవలెను నిత్యం॥ తెలి॥ మూఁడాఱింటికిమూ
 తవేసి ముహూటికిమంత్రము ముఱియుచునీవు పఠనఁజేసి॥
 కోడతనములనీడి జాడ నెఱింగిముందు॥ ఇడాపింగళలమధ్య
 నాదుస్వరంబునీలో॥ ఐ॥ పండువెన్నెలఁ దెలియఁబరత

త్వజ్జలకే । భావమైయుండునిలయ । రెండుచక్షులమూసి
కుండలిని భేదించిచూచి । దండిగ వెల్లెను నఖండమూర్తిని
నీలో॥ తెలి॥ మాయప్రపంచమువిడిచి । మన్తధోద్రేకమా
యనువేగ మేగడచికాయమున్నె భ్రాంతివిడి । ఆదాయమ
నుముక్తి నెడకి । పాయక సద్గురుపూజ జేయవలెమనసందు॥
వేషభాషలకోసి - వేగమే అచంబూధగురుచేదెలిసి । ఆశా
పాశములఁగోసి । యీషణత్రయమురోసి । దోషముల్
విడచేసి నట్టి దేశిక సరవరునిఁగూడి॥ తెలి॥ కురాకురము
లనిడిచి । శరణనుచు సద్గురు దేశికుల సేవ జేసి అరమరవీడి
పరిపూర్ణుడై వెలసిన । ధరచరణాబ్జదానరదునికవికృతి॥

కీర్తన 21.

ఇహ సౌఖ్యం పర సౌఖ్యం బదిగంటే సదా సౌఖ్యం॥ ఇహ॥
ఇహ గాట పర గాట అదిగంటే సదా తేట॥ ఇహ॥ యోగ
నిద్రా - భోగానిద్రా అదిగంటే - సదాముద్రా॥ పైవెల్లూ
లోవెల్లూ - అదిగంటే సదా వెల్లూ॥ ఇహ॥ సంసారము
యనుపురము - అదిగంటే సదా సారము॥ ఇహ॥ నాదబిందు
మోద మొందు - అదిగంటే గురునందు॥ ఇహ॥ జాతివర్ణ
మంతచూర్ణం - అదిగంటే పరిపూర్ణం॥ ఇహ॥ నరవరగురు
వరా - అదిగంటే హరివేతా॥ ఇహ॥

కీర్తన 22.

భజామి శంకరం శ్రీ పాదపంకజం నిజాంశధృతకరం ।
నిరామయ తేజందొల్లునుకృతం భవదోషయాగతం । గల్లు

సద్వ్రతంకన కాంబరచరితం॥ భ॥ సద్బోధసుధారసం ।
 సరిసేయునమరసం॥ చిద్బిందున నిరసంజిల్కించుమానసం॥
 సుధాబ్ధినిష్కళం సంశోషనుఖఫలం శోధించ హృద్భే
 దంబానరించ రేఫలం॥ భజ॥ జ్యోతిప్రకరణం॥ ఓంకారవివర
 ణం । పాతకహరణం । ఘనపండితాభరణం॥ భజా॥ నురవం
 ద్యపూజితంవరదాససేవితం । చరణాబ్జచదితం చెన్నం
 దువిచోతం॥ భజా॥

కీర్తన 23.

శివనామ స్మరణసేయుదమా । జన్మభవరోగములకెల్ల
 బరువైనబౌషధము అవనిలోసాధించుముదము । జీవచవి
 గొనుమధురామృత మావిధము॥ శివ॥ పంచాక్షరీపఠనఁ
 జేసి । పంచపంచకముల నెల్లఁబఱికించిలేచి । సంచితభవము
 లరోసి । జీవాకొంచగుణములకుఁ గోదండమేసి॥ శివ॥ ఓం
 కారమునమనసుఁజెట్టి । కాలకింకరదూతలశృంకవిడఁగొట్టి
 చింకమైనజ్యోతిముట్టి । ప్రణవర్సుంకార నాదముల్పెం
 పొందఁదట్టి॥ శివ॥ ఏకచిత్తులమైనిలిచి । హంసరాకపోకడ
 నంధిపాకమెఱతీచి మకారమంతయుఁగడచి॥ జీవా-ఏకాక్ష
 రబ్రహ్మమునునిత్యముగొలిచి॥ శివ॥ జ్ఞానమనేతెల్వించేత ;
 కర్తలజ్ఞానముల నెల్లవదలించుదాత । సుజ్ఞానపదవికిభీతా
 జీవ-జ్ఞానాజ్ఞానములఁ బూనిమనచేత॥ శివ॥ పరిపూర్ణభా
 వంబు నీటిఁగి । తిరిగిరానిపద్ధతినీలోస్థిరముగాఁ జెరిగి నర
 వరచరణమేమిటిగి । ధరనుచరణాబ్జమతశంభునిసేవకరిగి॥

కీర్తన 24.

శమనుచేజిక్కకముందు సాధించుమోక్షముమనసా!
 నమోనమోయనుచుహరునినామమెభజించుమనసా॥
 భూతిరుద్రాక్షులుదాల్చి । గీతసృత్యములను సల్పిఁగ్రీతిచే
 సచ్చిత్రులఁగాంచి । దాతను సేవించుమనసా॥ శమ॥ అను
 భవగురునిఁజేరి ఆనందసుఖఫలముగోరి తనవునుశోధించి
 తత్వసారమే గనుగొనవెమనసా॥ శమ॥ పంచాక్షరీఫల
 ముఁదెలిసి కించగుణములఁ ద్రుంచివేసి । సంఘితభవము
 ల విసర్జించెడు నూహగనుమనసా॥ శమ॥ ఆఱుచక్రముల
 నుమీతి । మేరుశిఖరముననునిలిచి । ఘోరనరకములను
 గూల్చుధీరునిఁ జేపట్టుమనసా॥ శమ॥ అష్టమదిములపే రణఁ
 చిద్రస్తినిస్తయందునిలిచి । దృష్టిమఱువకపరిపూర్ణశ్రేష్ఠ
 లైగనుగొనవెమనసా॥ శమ॥ పెద్దలసేవించుముందు సి
 ధ్ధుఁడవయ్యెదవునిజము । రద్దిపాలులుగాక పరశివ పద్ధతిచే
 కొనవెమనసా॥ శమ॥ వాసిగాచరణాబ్జనుత గౌరీ శుని ప్ర
 సన్నముగను । జూచినూనాభిమానములను । గోసిదోసి
 లొగ్గుమనసా॥ శమ॥

కీర్తన 25.

జీవానికిపుడునే బోధింతువినవే । భావించిపరమసద్బో
 ధచేకొనవే॥ జీ॥ ముటికిదేహము దీనిమురిపెమేలనురా ।
 కర్మమింగినవెలగపండు చందమురా॥ జీ॥ తల్లిదండ్రులు

భార్యతనయులుమేలా! కల్లలాడుచుఁ గుల్కఁ గారణమేలా
 ధనధాన్యములఁ గాంచఁ దనయనీ కేలా! జననమరణముల
 జాడగనుబాలా॥ జీ॥ ఆటగుణములఁ బట్టి దూరనాడుము
 రా! భారమునీదఁ బికోరివేడుమురా॥ జీ॥ అష్టమడముల
 యాస్తిమానుమురా! కష్టమనకప్రభుచేష్ట గనుఁగొన
 రా॥ జీ॥ మంసబుద్ధుల నీపుగుందివేయుమురా! బొందిలో
 దేవునినందుగనుఁగొనరా॥ జీ॥ సాంఖ్యతారకములసాధించ
 వలెరా! ఓంకారమే ప్రణవమనుచు వినవలెరా॥ జీ॥ పంచ
 ముద్రలఁ బట్టి యెంచి చూడుమురా! సంచితభవములఁ
 ద్రుంచి వేయుమురా॥ జీ॥ నిన్నునీ వెఱిఁగెడు నిజమేదోగ
 నరా! తన్నుఁదాఁ దెలిసె సుతత్వమేవినరా॥ జీ॥ ఆశాపాశ
 ములనుగోసివేయుమురా! శేషభూషణసేవఁ జేయుచుం
 డుమురా॥ జీ॥ సదాశివునిఁ బూజించు సద్భక్తులను! ము
 దమొంద సేవించుస్థిరభక్తిగాను! జీ॥ పరిపూర్ణమనుబట్టి
 బయలయి తేగనరా! త్వరగా పోడ శాశ్వతిగుఱ్ఱదసరా॥
 ధరణుశ్రీ చరణాబ్జదాసునీలనా! హరునిభజించుఁ డీతనం
 దముగాను॥ శ్రీవా॥

కీర్తన 26.

ఏల యీ బ్రహ్మమిక్కఁ జాలుచాలని గురునిసాలఁ బడి
 యుండవేమనసా! కాలమెల్లను నృధాగడపుటే సరిపోయెఁ
 గదిలోమేల్కొన్న వెళ్ళిమనసా॥ ఏల॥ సకలశ్రీ సంపదలు

సఖలంబుగలదని । సుఖ మదని నమ్మకేమనసా-ఒకటి యు
 నీవెంటరాదది నిశ్చయమేకదా - అకలంకునెఱుగుండి
 మనసా॥ ఏల॥ ఎప్పుడోయేవేళ తప్పదీజీవునకు ముప్పు
 గల్గియున్నదేమనసా । చప్పరించును మాయశక్తులు దం
 డించి తప్పించదిక్కేదిమనసా॥ ఏల॥ నాటికిప్పుడే నీవు
 సూటిగా శ్రీహరునిచాటుచేరుండవేమనసా కోటిపాపంబు
 లను కొనగోటఁజిచ్చివిరాటునెఱుంగవే మూఢమనసా॥ఏ॥
 జననమరణంబులను గనుఁగొనిరెంటిగుణియించి చూడ
 వేమనసా । దినమెమరణంబని దిగ్బంధ తెల్పొంది తనువు
 శోధించవేమనసా॥ ఏల॥ మూట మూటనిదాఁటి తేట
 బ్రహ్మానంద పేటబాటగనుమనసా । కోటి సూర్యకాంతి
 వాటివెల్గొందు సూటితప్పక చూచుమనసా॥ఏల॥ చతు
 శ్శుశ్రూషలను హితవుగా నదగురుని కతము గావించవె
 మనసా ॥ మతినిల్పి మగ్గురుని మఱువకను అనుదిన
 ముస్తుతియింపుచుండవే చరాచరంబంత నిరంతరంబుగా
 భజియించియున్నాడే మనసా॥ సరాసదనీవు బిరాసఁ
 గనుఁగొంటు దరిచేరెదవు ధన్యమనసా॥ ఏల॥ వాసిగా
 చరనాబ్జ దానుఁడిలదెప్పుంగ ధ్యాస మఱచియుండకే
 మనసా । ఆశాపాశములఁగోసి యాయులసేవించి గోసి
 లొగ్గియుండవే మనసా॥ ఏలయీ॥

కీర్తన 27.

మహావక్త్రమున లలిత లేలను మూసనంబున హరుని బట్టి
 కనియించువేళ వసులద్రుండువే॥ మన॥ ఈవణత్రయ
 ములనువిడిచి నానికావ్యయమధ్యః జాహుమీ శరణని
 ప్తాదుషి॥ రెండుకొండలపై గుండు కుండలని భేదించి
 గురునిఁ జూడవే తెల్లనివాడవే॥ మ॥ కామక్రోధాదుల
 నుబట్టి ప్రేమమీఁగునీలో నీపటుగోయవే॥ గుణములఁ
 గ్నోయక దారపుత్రాదులతోఁబడి చేరియుండకు మోస
 పోయేపు చెల్పెద మనసునునిల్పెద॥ మన॥ ధరణిశ్రీచర
 ణాబదానుకు దారిదెలిపిన పరమగురునిఁ జేరియు ముక్తి
 యుఁగోరియు ॥ మనస ॥

కీర్తన 28.

ఉ తదియీ మాయాఘటము బి తరె పోతున్నది ।
 సత్తుచిత్తులరెంటివలన మొత్తమైనచెలిది॥ ఉ॥ కండ
 రెముకలు గుండ్రపేగులు నిండినమఱమూత్రము మెండు
 రక్తముచర్మచాలు నుండిపొడిగినసూత్రము॥ ఉ॥ ఇప్పు
 డప్పు డప్పుడో కనుతెప్పపాటునఁబోతది గుప్పననునీ
 రన్నమడిగినఁ జెప్పకయో పడిపోతది॥ ఉ॥ పంచవన్నల
 కేందుమేకలో నందియొడగఁబున్నది కొంచములో గను
 కించెకను హరియారదిబోవుచున్నది॥ ఉ॥ తల్లిదండ్రు
 న్నడముల్లిల్లువారిని గల్లది కొల్లగనుడన యోయకల్లలు

సుజ్ఞానప్రతాప

తల్లడిల్లినఁజెల్లనది॥ ఉ॥ నమ్మరా

నంబున దీనికా తొమ్మిదిద్వారముల బొమ్మబ్రహ్మకొని
యున్నదికా॥ ఉ॥ చచ్చువారినిఁ జూచితమలో ముచ్చ
టలో పరికించరు హెచ్చులేలనుస్వచ్ఛముగఁ బ్రత్యక్షుని
శోధించరు॥ ఉ॥ న్యాయముగ సుఖదాయ మెఱుంగు ను
సాయమే యూహించరు । ప్రాయ మెల్లను బోయె సహా
కాయమును శోధించరు॥ ఉ॥ వాసిగను చరనాబ్జదాస
శ్రుతేశునిమ్మదువాక్యము క్లేశపడకయు ధ్యానబయ
లునఁ జేసియుంచిన సౌఖ్యము॥ ఉ॥

కీర్తన 29.

ఎఱుకఁదెలియరె దెల్పెద-సద్గురుమూర్తి - ఎఱుకవా
రిగోనిల్పెద । ఎఱుకమఱుపులరెండినిఁ బరికించిబయ లేబ్ర
హ్మమనుచు । నెఱుకతోనరుదెంచికలలో నెఱుకతోజను
నారమనుచు॥ ఎ॥ పంచవింశతితత్వము । దెలసియుఁబూర్వ
సంచితానుభవము । పంచపంచకమెంచిరిశోధించి యా
త్మనుదెంచియావల నెంచి సద్గురుపాదజలమును । పంచా
మృతమేయంచుదెగిసి । ఎ॥ రెండుచక్షులసందాన । దృ
క్కునునుంచి నిండ్రిప్రాణముసందున । అండపిండాజండ
ములరెండు ఖండములుగభాగించియూర్ధ్వకుండలినిభేదిం
చి యావల సహస్రార మండలమందునిలిచి॥ ఎ॥ ఆగ్రామి
భోధయు నెఱింగియు । బాగుగరాగద్వేష భావములైనరగి

యోగభోగములందు సంయోగమానముఁ దాల్చి
తత్పదఁ ద్యాగములక విసోద సద్గతి వేగమేసాధించుచు॥ ఎ॥
అంతరంగమునందున - బహిరంగము - ఇంతవితనియందు
నా । ఇంతటంతట నెంతో వివితగఁ జెంతగాకను సంతరా
లం బంతనిండితా నతానై వివితగను వెల్లొందుగురుని॥ ఎ॥
వేషభాషలురోసియు । సచ్చరితము భానురంబుగఁజూచి
యు । ఆశాపాశముల గోసి చి ద్విలాసమాన దేశికుని పద
ముల । ధ్యాసఁబూని నుతించుశ్రీ చరణాబ్జదాసకవిప్రకా
శుని॥ ఎఱుక॥

కీర్తన 30.

గురుమంత్రార్థము గుఱుతు నెఱుంగక గుణవంతుఁడ
ననిననాయెనా - అర్థము దెలియని యధముల కెల్లనుహరి
దర్శనమేయాయెనా॥ గురు॥ తటపుటమంత్రాలెన్ని నేచ్చి
నఁ దారకమంత్రంబే యగునా । మతములో దేవునిమర్త
ముదెలియక మఱిసుజ్ఞానుండేయగునా॥ గురు॥ పంచం
ద్రీయములపరువులనణఁచక । పగమయోగినంబేయాయె
నా॥ చంచలముడుగని చపలచిత్తుఁడు శ్రేష్ఠుఁడనంటే యా
యెనా॥ గురు॥ గాయత్రీజపమాలిక నిష్ఠినకారణపురు
షుండేయాయెనా॥ పాయకమనమునభగవత్ స్మరణపన్ని న
భక్తుండే యాయెనా॥ గురు॥ ఘనముగధనమును గలదని
విక్కిన గతిమోక్షమునకుఁబోవునా । కొనముదలవిరెం

డింటినిఁ దెలియని కోరియుసింహంబగునా॥ గురు॥ ఇలలో
శాస్త్రములెన్నిచదవిన నిజకవిపునుండగునా॥ కుల
గోత్రంబులవర్జితపటచక గురువులమనిన నగునా॥ గురు॥
ఆశలనుడుగక దాసుఁడననిన న్నారోగ్యపరుఁ డగునా॥ వేష
ముదాల్చుకదేశముదిరిగినఁ జేసినపాపమువోవునా॥ గురు॥
అరమర లేకనుధారపకరి పరిపూర్ణదాసుండగునా॥ స్థిర
ముగనరవరచరణముమఱిగిన॥ వరచరణాబ్జండుగునా॥ గు॥

కీర్తన 31.

జూటామాటలాడఁ బోకండి-యచలంబుఁ దెలియక॥
మేటిశిఖరము నెక్కఁబోకండి॥ కూటికొఱకైపుడమిలోప
ల - వాటముగ వేషములుదాల్చుక-మాటలధికము నేర్చి
గొప్ప- తేటపరులమనుచునిక్కి॥ జూ॥ భక్తులమనిపొగడు
కొనియెదరు-భీభీషణ-ముక్తిదెలియకవ్యక్తులయ్యెదరు॥
యుక్తిచేపరిబ్రహ్మమూర్తిని - శక్తితోగుఱు తెఱుగ లేక
ను - భక్తుకైవడిబృందాందము - భుక్తపటచకవిరక్తిమెం
దుచు॥ జూ॥ కాకపులఁగూర్చిపాటప్రాసెదరు - కాకులతీ
రుగ-లోకమందునఁగేకవేసెదరు॥ ఏకబ్రహ్మంబెఱిగితన
లో-రాకపోకలఁజ లేకను - భీకరంబుగ మేమెపెద్దలని -
టీకులూకునఁదిరిగిచెఱెదరు॥జూ॥ దొంగగురువులనమ్మిచెడి
యెదరు-నాటికిమీరలు-భరిగమైనరకమునఁ బడియెదరు॥
చంగుచంగునఁగొలకింకరు లంగుగను బ్రాణంబుదీయఁగ॥

వంగిదండము పెట్టితిరిగి - వెంగలులై జన్మింతులెల్లో॥ జూ॥
 నేను నేననియెంచబోకండి - నేననుశబ్దము - లేనేలేదది నె
 దకిచూడండి। రానిపోనిదియేకో దానిని - బూనుకొని
 ధ్యానించ నేరక - కాననముననుజిక్కిమానాభి - మాన
 ములువిడనాడఁజాలక॥ జూ॥ యోగులమనియెగసిపోయె
 దరు - యోగాంతరంగము - భోగమెఱుంగక రోగులయ్యె
 దరు। బాగుగానాసాగ్రమందున - వేగమేవ్వొందుస్వము
 మును - మ్రోగుచున్న సంధి నెఱుంగక - రాగ ద్వేషవిభోగ
 మొందుచు॥ జూ॥ గురువులమనిపల్కి గొణఁగెదరు - అర
 ణ్యకాండము - నటికి వేయక యందుమునిఁగెదరు। బూరు
 గుఢలములకుఁ జిల్కలు - ధీరతతో బొంచినవిధమున - జే
 రమీరలు నమ్మియుండిన - క్రూరులై నరకమునఁబడెదరు॥
 వాదభేదములాడఁబోకండి నిజగురుని - పాదపద్మముల నె
 టనమ్మిబ్రతుకండి - బుధజనవిధేయుడగు శ్రీ - సాధువర
 చరణాబ్జవాక్యము - వేదార్థములెల్లఁదెలిసి బోధఁజేయు
 నిజపదంబిది॥ జూ॥

కీర్తన 32.

కాళీమహేశ్వరిరావే. మహాంపాహి॥కాళీ॥ చాలఁగానీ
 పాదపద్మముల సేవజించుచును మేలుగానేనాత్మలోనేకే
 లుగంటిగురునిచే॥ కాళీ॥ అట్టిశక్తిరూపుదాల్చిపట్టి మహి
 మాసురునిచ్చించి నట్టి రాణివనుచు మొఱి బెట్టితిఁ జేకొన

వమ్మ॥ కాళి॥ అంబలఖలదేవీ ఓం ధంభిని దిగ్బంధయాని
కుంభినుద్భవించినట్టి శంభుని శర్వాణివిన్ముతా॥ కాళి॥ చి
ద్రాపిరజితాద్రినిలయ రుద్ర కళ్యాణిగౌవే । ముద్రలోనే
నిన్నుజూచి నిద్రమేల్కొన్న జననీ॥ కాళి॥ తన్నుదాను
దెలిసినట్టిధన్యులను వెక్కరించు దున్నలనుబట్టి ప్రసన్న
ముగ్ధులగుటకు॥ కాళి॥ దాసులనుజూచి గేలిఁజేసెను
దుర్మతులఁబట్టి కోసిశునకములకు వేయ । శేషభూషణ
నికొమ్మా॥ కాళి॥ బాలమేలనన్నఁ బ్రోవఘోలభాగమందు
లీలా । వాలలాడుచున్న సుశీలదేవి దుగ్ధాంబ॥ కాళి॥ గు
ట్టుగురునిచేతఁగన్న పట్టువదలక యేయున్న ముట్టచూచు
కొన్న దేహమువట్టిదని నదలియున్న॥ కాళి॥ నిన్నే నెఱనమ్మి
యున్న చిన్ని చరణాబ్జుండన్న వన్నెమీటి నెల్లుచున్నపు
న్నమవెన్నెలఁగన్న॥ కాళి॥

కీర్తన 33.

పరమశివునిపదపద్మము లెప్పుడుభక్తీగ్రమొక్కటయె
న్నటికో । స్థిరబుద్ధిచేదారకము హంసకుఁబెంపొందఁగఁజి
క్కుటయెన్నటికో॥ పర॥ మందబుద్ధులచుగుందివేసి యా
మచుతలు విడుచుటయెన్నటికో । ముందుగమానన కోటికి
మొదలదిముఖ్యము తెలియుటయెన్నటికో॥ పర॥ గుఱిచే
తనుచుగ్గురినిడఁగొట్టియు గుఱుతుగనిలుచుటయెన్నటికో ।
క్షురమక్షురముల సంధి నెఱిగి సుస్థిర చుతినగుటయెన్నటికో॥

ఈమణిత్రయముల వేషభాషలను రోసివేయుటయెన్నటి
కో॥ దాసదాసులకుదోసిల్పొగ్గి తద్దానుండనగుటయెన్నటి
కో॥ పర॥ మదిమఱువపంచాక్షరీ మంత్రముమనసులోఁద
లఁచుటయెన్నటికో॥ సదాశివునిసద్భక్తులఁగూడుక సమ
సరమగుటయెన్నటికో॥ పర॥ వెలుపలలోపల వెలుగుల
వెలుగై వెలుగుచు నుండుటయెన్నటికో॥ ఫలమదిపూర్ణ
భావంబెఱింగిప్రజ్ఞానుండనగుట యెన్నటికో॥ పర॥ నాది
నీదియనువాదభేదముల బాధలువదలుట యెన్నటికో॥
ఆదిమధ్యతుదలులేక సర్వమును అచలుండనగుట యెన్న
టికో॥ పర॥ బిందునాదకళాచి ద్బిందుఁబొంది యనంతముఁ
జెందుటయెన్నటికో॥ అందమగును జరణాబ్జదాససద్భృం
దుండనగుట యెన్నటికో॥ పర॥

కీర్తన 34.

ఆత్మదెలిసి పూజసేయవే॥ మానస॥ జ్యోతినాత్మని
శోధించినిలువవే॥ ఆత్మదెలిసియనుభవంబెఱింగిన సాత్వి
కునిచరణంబెమదిగని ఆత్మానాత్మనివేక పరిశుద్ధాత్మలోన
నాత్మనై॥ ఆ॥ వేదశ్రుతులను వెతకిముందుగా॥ మానస॥ నిజ
గ్గురుబోధలోనే మోదమొందఁగా॥ నాదినీదనునటనవా
క్యమెకాదుకూడదు కపటచిత్తముతోధభేదము తెల్లగడ
చియు నాదనాణ్య వినోదమొందియు॥ ఆ॥ జ్ఞానులకుశరణ
నుచుఁబల్కువే॥ మఱిజన్మచాలని॥ శ్యానివై సుఖించిగు

లక్ష్మవే! నేనునీజనినీవునేనని బూనుకొనిభూమధ్యనాత్మ
దెలిసి॥ ఆ॥ కుండభినిభేధించిచూడవే । భక్తమఱచిమూ
లాఖండమును వెల్గించివేడవే ; నిండుకొనిబ్రహ్మాండభాండ
ముదంకీగను వెల్గొందు ప్రణవ మండలంబునుదాటియా
వలంబుడు నెన్నల పాఱజూచి॥ ఆత్మ॥ గురుడేహరుడని
భజనసేయవే । గుఱినిల్పిపరములో-గుఱ్ఱుగా నివసించినిలు
వవే । ధరణునరపరదేశికార్యుల । చరణములసం స్థరణజే
సెనువరశ్రీచరణాబ్జసద్గురు కరుణలోబడినిలచి నిత్యము॥

కీర్తన 35.

ఇదిపరమరహస్య మోయన్న । దీనిబడిపఱచితెగొ
ప్పపరమపదమన్న॥ ఇది॥ వేషభాషలుగానిదన్నా । దోష
శోషణవీషణాబులులేనిదన్నా॥ ఇది॥ చిక్కిచిక్కకయు
న్నదన్నా । ఎక్కడెక్కడఁ జూచిననొక్కటేయన్నా॥ ఇది॥
అదిపొందకయున్నదన్నా । తత్వమందినవారికొందమ
న్నా॥ ఇది॥ ఇంతవంతనరానిదన్నా । చింతజేసిశోధించి
తేటీంతులేదన్నా॥ ఇది॥ స్నానసంధ్యలుగానిదన్నా । ఇంత
మానాభిమానముల్ మఱిలేనిదన్నా॥ ఇది॥ జపతపముగ్ధా
నిదోయన్నా । దీనియుపముదెలిపిన గురునిసూరేగింతుర
న్నా॥ ఇది॥ చూపురూపులుగానిదన్నా । రేవుమాపనక వె
ల్గొందుదీపమిదన్నా॥ ఇది॥ స్థూలసూక్ష్మముగానిదన్నా ।

దీనికీలుదెలసినవారు మేల్కొందురన్నా॥ ఇది॥ నరనరా
చామ్యుఁడోయన్నా । చరణాబ్జదాసుకునూటి దారఁబో
సెనన్నా॥ ఇది॥

కీర్తన 36

కులమువిడువవలెరా । యిలలోఫలముదెలియవలెరా ।
ఫాలమునను బ్రహ్మనుదర్శించియు మేలుగనాత్మలోఁగీలు
దెలుసుకొని॥కు॥ పందినిదినవలెరాకుక్కకు బంధమేయవ
లెరా । సంఘఁజేసి గ జేంద్రునిఁద్రుంచియు । ముదుగవె
ల్లునానందముఁ గనుగొని॥ కుల॥ నాదమువినవలెరా । కు
టిలభేదముఁగవలెరా । భేదముడిగినదోధలో నిలిచియు
సాధుసంగతి నమరనమునఁగని॥ కుల॥ ఆత్మదెలియవలె
రా । దెలిసి సర్వాత్మనీవెయనరా । ఆత్మానాత్మసదాత్మజుడ
వై సాత్వీకులచఁచఁల వినిగనుఁగొని॥ కుల॥ మొగుదెలి
యవలెరా । సద్గురు మర్తమొఁగుగవలెరా । విఱుగుదులొగు
దుపెఱుగుదుకొగుదు । మొఱుగదనుచు మదికిరవుగదె
లుసుక॥ కుల॥ ఎఱుకఁదెలియవలెరా । దెలిసియామొఱుక
మొఱువవలెరా । యొఱుకమఱచిన నరకిములేదిక । నిరత
మునీలోఁజరితలు దెలుసుక॥ కుల॥ ఆశలుడగవలెరా । అబ్బ
ముల్ వెదకిచూడవలెరా । వాసిగనరవరదేశికకృపచేదా
నుఁడైన చరణాబ్జచరితవిని॥ కుల॥

కీర్తన 37.

దారి-భక్తాదులునడుచుదారి॥ దా॥ గురుమంత్రార్థ
ముగుఱుతు దెలుసుకొని-నిరుపమానమున-నిలిచినడుచు
నొక॥ దారి॥ సాంఖ్యతారకము సమరసమునఁగని - హం
కారంబుల - నణచినడుచునొక॥ దారి॥ పంచభూతములఁ
ద్రుంచిప్రపంచము-మించి యాత్మశో-ధించి నడుచునొక॥
అణచక్రముల మీఁటి కోరి సహస్రారపురమునకుఁ జేరి
నడుచునొక॥ దారి॥ మాయనుగడచును పాయముగనుఁ
గొని-న్యాయముగను సుఖదాయమెఱుంగునొక॥ దారి॥
పరిపూర్ణంబనుపద్ధతి నైజిఁగియు-స్థిరముగనరవరచరణము
మఱిగిన॥ దారి॥ భాసురముగ చరణాబ్జదాసునకు-వాసి
గనార్యులుచూపిదెలిపిన॥ దారి॥

కీర్తన 38.

తెల్ల తెల్లనివాడెబ్రహ్మముకల్లగాదసినరయా॥ యుల్ల
మందునసమీసద్గురువలన మీరిదిగనరయా॥ తెల్ల॥ కంటి
లోపలనంటియుండెడు రెంటిఁగడునఁగనరయా । మంట
మండెనుధగధగయని ఘంటనాదము వినరయా॥ తెల్ల॥
అండపిండమునిండిపై బ్రహ్మాండమాయెను వినరయా । ధం
డిగనుభూమండలంబున ఖండాఖండునిఁ గనిరయా॥ తెల్ల॥
పంచవన్నెలుమీఁటియుండెడు నెంచసౌఖ్యముగాదయా ।
పొంచిభక్తుల పంచజేరినఁ గొంచెములోఁగనుపించున

యా॥ తెల్ల॥ వేదములు చదువుచు గొప్పవాడులాడెదరే
మయా॥ వేదవేత్తలఁ జేరిబోధ పాదుదెలసినసాధయా॥ తె॥
చచ్చిచావనిదేదోధాని నిచ్చతోఁగనుఁ గొనరయా॥ చు
ల్కగనుబరమాంధ మెఱిఁగినదక్కు బెళ్ళులవాడయా॥
వాసిగనుచరణాబ్జకవికృతి భాసురంబుగ వినరయా॥ దో
షముల్ దొలఁగించు నరవరదేశికోత్తముఁ గనరయా॥ తె॥

కీర్తన 39.

రాజయోగమునందు నద్గతిరహస్యమార్గమె వింటిని ।
తేజముగ వెల్గెడుజ్యోతినిఁ జిత్తులమధ్యనుగంటిని॥ రాజ॥
లింగత్రివిధములందువడ్చిన లింగమూర్తిఁజూచితి॥ గం
గయమునలమధ్య సర్వ సంగతులెల్లఁ దెలిసితి॥ రాజ॥ వె
లకిననుగనుపడనివస్తువు వెలకికన్నులఁజూచితి । క్షీతినిసా
ధులపాదధూలై మలమలెల్లను గడచితి॥ రాజ॥ పంచవిం
శతితత్వముల శోధించి యాత్మనుగాంచితి । మించి కేవల
పూర్ణభావమి దంచు సైగలోనుంచితి॥ రాజ॥ ధరణుశ్రీక
వ్యాడిగుడపుర వరుడుఁడవని నెఱనమ్మితి । స్థిరముగనుసీజా
డఁదెలసినే చిజ్జడములను జిమ్మితి॥ రాజ॥ ధ్యానమలువక
దేశికులనంతోషమునసేవించితి । భాసురముచరణాబ్జవర
కవిదానుఁడనై వికసించితి॥ రాజయోగ॥

కీర్తన 40.

హాళివానిను మఱచినందున కాశహెచ్చెనుదేశికేం
ద్రునిమాట మీఱినేజూచి నందుకుగీడుగా॥ హాళివా॥
కానివారినిఁగూడితిఁకనేగాని మాటలునేర్చితి॥ పూనిబు
ధవరుఁబూజఁజేసి నే బుద్ధి కుశలతఁగూచితి॥ హాళివా॥
వద్దనున్న నద్దునెఱుఁగక బుద్ధిలేకనుదిరిగితి । బద్ధులచే
మాటవడుటకు కద్దటనినేనెఱిఁగితి॥ హాళివా॥ మాటదీఱె
నునిర్లయము నా మనసు నిండ్లెసంపూర్ణము । కోటిమాట
లమేటిసూటది మూటనే పరిపూర్ణము॥ హాళివా॥ మఱు
వసేనద్భక్తియిఁకనను మఱువకనుకృపనేలుమీ । తఱుగు
లేనినామమృతం చిరపుగా నిఁకఁ జాలుమీ॥ హాళివా॥
బందరపురమందిరా ఆనందబృందచంద్రమా । యిందిరా
శ్రీరాజపేటఁడెంద నాదిఁదిది నా॥ హాళినా॥ దాసుఁడను
దరిఁజేర్చరాదశ కోటిమంగళాధారా॥ ఈశశ్రీచరణాబ్జదా
సదోషరహితభూధరా॥ హాళివా॥

కీర్తన 41.

జీవానామాటికవినవే । అనుభవసారామృతము గొ
నవే । దేహిదేహభావములను గనవే । గుణసాహసమునని
దివినవే॥ ఓజీవ॥ మూటిమూటిని విడనాడిరవికోటి ప్రకా
శునిఁగూడి । బల్ దాటవలెను మాయనోడిరతికూట మో
హలనువీడి॥ ఓజీవ॥ దుష్టతనమువిడనాడి భువి నిష్ఠాగరిష్ఠు

గూడి | జీవలప్టగజములకుఁ బేడివైచి | కష్టమతములను
వీడి || ఓ జీవ || స్నానసంధ్యలు జేయనేలముక్తిగాన కుండి
ననదిమేలాఃజీవ | బూనిచి స్నయుఁజేర వేలాకనుము హ
రుసంగచుబాలా || ఓ జీవ || తరాతరములవాడే సచ్చరాచ
రమునిండినాడే | పురహరపూజితసుందరుడే పరిపూర్ణ
నరదస్థిరపరుడే || ఓ జీవ || నిరాకారనిర్మయుడే నిజఁగాళి
సన్నతపరుడే | జీవ - హర గరళకంధరుడే చరణాబ్జహృ
దయహృత్పరుడే || ఓ జీవా ||

కీర్తన 42.

రాజయోగియనరా శివరాజయోగమునందు రంజిల్లి
పుష్పఁడా! రా! అజహరిగురుల కనుభవమయిన నిజ
హృదయెలసిననిత్యఁడా || రా! సుజనులనేవల్ సూటిగా
నేచేసి కుజనవంగతిగూలఁజమ్మితిరాశి || రాజ! అట్టెయ్యి
దింటిబట్టి గట్టిగాగుఱిఁ బెట్టి దిట్టముగాఁదలలు గొట్టితిరా
చట్టిలోనేదైవసారము దెలుసుకన్బిడని దేహముంది
వినరాశి || రాజ! మూఢాఘగుణములజాడపడి సదుమూ
దుదుర్గుణములఁ బాసితరా | ఇహపింగళ మధ్యనాడు స్వ
యములో నేగు హంసలోఁ బొందులాడితిరా | శివరాజ
యోగిని || రాజ! అక్షయముగ రెండుచక్షులమధ్యనేదీక్ష
తోఁజుదూపుఁజూచితిరా | అక్షరాక్షరముల స్వచ్ఛము
గనుగొని నిశ్చయించికృత్య నిలిపినారా శివ || రాజయోగి ||

గిని॥ రా॥ మూడాలువాకిళ్లు కూడబంధించియు నేడు
కొండలపైకి నెగసితిరా॥ వేడుకతోడఁ గూడి నుఖించెడు
వాడమేడలోన నిలిచితిరా॥ శివరాజయోగిని॥ ధరణిశ్రీ
చరణాబ్జ దాస పరంపర వాసునై శ్రీవల్య మందితిరా॥
విలుగులెలుగులులేనివిధమునే గుత్తజిగి॥ యింటిమార్గ
ముత్రోవఁగంటినిరా॥ శివరాజయోగిని॥

కీర్తన 43.

వట్టివిడువరాదు॥ పరమేశువదములు॥ ప॥ బట్టబయల
నుభావముదెలియక వట్టిదనుచు నొనరంగవిడచిన॥ పుట్టుట
గిట్టుటనిజమనివేదము గట్టిగానుమొఱఁబెట్టుచు నుండగ॥
హస్తము స్తనంయోగముఁజేసి విస్తరిల్లనుజ్ఞాముఁబోసి॥ సు
స్తివిస్తరిగగురుచరణము కుస్తిసేయునమస్తమునీవని॥ ప॥
అగమనంచితాదులనణఁచి నిగమగోచరాభాము నిజపఱ
చి॥ ధగధగయనిమొఱసెడు భగవంతునినగుపడఁ జూపిన
రఘుపచరణము॥ ప॥ దండధరునిభయమెల్లను బాపి కుం
డలినిభేదించియుఁ జూచి అండపిండముల యర్థముదెలిపిన
దండి పరమప్రచండమూర్తిని॥ ప॥ జననమరణముఘస్తి
యజ్ఞాగ్రతనభక్తులకు జనాదాననిగ్రత అనవినరానిది
కనుగొనలేనిది॥ మణమునఁదెల్పిన భునగురుచరణము॥ ప॥
కరుణాకరుఁడు నద్గోచరగురుఁడు మురహరసురసుందర
పరిపూర్ణుఁడు॥ అరమరలేకను ధరచరణాబ్జుని స్థిరముగ
నేలిన పరగురుచరణము॥ వట్టివిడువరాదు॥

కీర్తన 44.

జ్ఞానులైనను భావమానజ్ఞానులకుఁ దెలియదురా ।
 పూనిచిన్న చీమకడుపున భోగ్యమైజన్మించెరా॥ జ్ఞాను॥
 ఒంటి సంభవు మేడమొందర దంటపక్షులు నుండెరా ।
 రెంటిసందున మంటమండెను దంటయేమా దెల్పరా॥
 చిన్న దానిపెండ్లిరోజున చీరెగట్టనిదేమిరా । పన్నుగను
 మహానీయులకునది బట్టబయలై యుండురా॥ జ్ఞా॥ కుక్క
 వ్యాఘ్రము రేచుసింహము గూడి యాలోచించెరా ।
 నక్కయేనుగు నెక్కమేపము నమలిమీసము దువ్వె
 రా॥ జ్ఞా॥ ముసలిముండాకోతుకు ప్రభువై మూడులోక
 ములేలేరా । కసురుకొని ముప్పదియాళ్లుదు కరణములు
 కొలువైరిరా॥ జ్ఞా॥ తొమ్మిదిద్వారములకొంపకు దొంగ
 లైదుగురుండురా । క్రమ్మకొనుచునునిద్రతేట గస్తుతిరు
 గుచుండురా॥ జ్ఞా॥ మూటివిడిచియు మూటిగడిచియు
 మూటిపైననుజూడరా । మూటిమీటియతీతమై ముమ్మా
 లనిండె నదేమిరా॥ జ్ఞా॥ ఆనుయమంజాలు లేనిబాలుడు
 అధికవిద్యలునేచెరా । ప్రవిమల లంజ గుణాత్ములకేక
 భావముల్లనిదెలియరా॥ జ్ఞా॥ మూలకొదిగిన మూపికము
 నొకమూడుపిల్లులమ్రొంగెరా । వాలుశనికుం దేలునలుగురు
 జమలనువధియించెరా॥ జ్ఞా॥ నుండనొపికీపగువుకుంకు
 మలుండకారణమేమిరా । దండిగనుకల్యాణమునుసూదండి
 గాచుమందురా॥ జ్ఞా॥ నట్టిమానుకు చిట్టచివరనువట్టనది
 మిదేమిరా । నుట్టవలి శ్రీనారసింహులముంగళగృహమా
 నురా॥ జ్ఞా॥ పాపిగానీకృతులు నరవరదానుఁదేలర్చించుం
 చెరా । దేశికునిచేబోధదెలసీయు దీనియర్థంబెఱుగరా॥

కీర్తన 45.

ఆనందం మనసానందం గురుఁడానందం బ్రహ్మానందం |
 ఆనందరబని యాహ్వలవచనముఁ బూనియుఁజిన్నయథ్యా
 నులకెల్ల ను బరమనుఖంబై పండువెన్నెలై యనుదినమును
 నరివడ్వర్గములను ఘనముగనణఁచిన గుణవంతులకది||ఆ||
 పాంచభౌతికమునెంచి ప్రపంచముమించి గుణంబులఁద్రుం
 చికోపములణంచి యరిచితముగ గురుపంచఁజేరియాశించి
 యాత్మకోధించినవారికి|| ఆ|| ఖేచరిభూచరిఁ జూచియు
 నమరసరేచక కుంభక మొందినవారికి గోచరఫలమును
 వాచామౌటిఁగియు నీచగుణంబుల విడిచియు నిష్కళ
 నిజస్వరూపముఁ జూచినవారికి|| ఆ|| నిమసమాధిలో
 నిష్ఠ నెఱింగియు దండిగఁద్రవిధము ఖండనఁజేసియు మం
 డలత్రయమును జెండియు నూర్ధ్వకుండలిరవమున మండు
 జ్యోతిని నుండఁజూచిన పండితోత్తముల కానందం|| ఆ||
 సాధుహృదయులై నమరసంబునను ఆదిమూలమును
 అంతుదెలుసుకొని వాదభేదమను భేదమణఁచి నిజబోధఁ
 బొందిన వేదవేద్యుల|| కా|| ఇక్కడక్కడ నెక్కడఁజూ
 చిన నొక్కడెకిపుడని నుక్కువగను గురుప్రక్కను జేరు
 కఁ ఇక్కనిపదముల ప్రైక్తియు గ్రక్కున మిక్కిలి
 భక్తిచేద్యక్కునిల్పితక్ మఱచి నిక్కియెక్కిదక్క సహ
 ప్రారమునఁ జిక్కినివారల|| కా|| వాసిగ శ్రీ గురుదేశిక
 చరణము ధ్యానమఱువ కథ్యాపించిన చరణాబ్జ దాసకృ
 తి భానురముగ దుర్దోష రహితులై వేద భాషలను
 క్లేశపాశములరొసివేసిన దాసదాసుల|| కానందం||

కీర్తన 46.

శ్రీహరినీచరణసేవః జేయనారాంభించితి - సాహసము
చేద్దికూటస్థానమున మిముఁగాంచితి॥ శ్రీ॥ హాహాచి
త్రవిచిత్రమనుచుఁ గన్నులఁజూచితి॥ మోహరణ్యమును
గరుడవాహనదెగఁగోసితి॥ శ్రీ॥ అండమాపరిపూర్ణకళలు
అమితముగశోధించితి॥ బుభకర్తరహితమానీ భజనకా
నందించితి॥ శ్రీ॥ పంచవింశతి తత్వములభేదించి మిముసే
వించితి॥ చంచలమొండకమనసు చెదరకను భావించితి॥
భక్తులఁబ్రోచెడుబిరుదు బాగఁగలదనివెంటిని॥ ముక్తిమార్గమునకుగొప్ప మూలమె గనుఁగొంటిని॥ శ్రీ॥ వాసిగను
శ్రీమట్టపలి ని వాసివై నివసించియు॥ భాసురంబుగానునర
వరదానుపైఁగృహనుంచియు॥ శ్రీ॥

కీర్తన 47.

పూలుగోయుదమా సద్గురుపాద పూజ సేయుదమా॥
వాలాయముగనరవరుఁడైన గురునిచేమేలుగనాత్మలోఁగీ
లుదెలుసుకొని - మూలస్థానమునందు ఫాలభాగమునం
దుఁజాలఁగఁబూసిన చంపకపున్నాగ॥ పూలు॥ తాపత్ర
యాదులఁదఱచి పల్లెముఁజేసి కోపతాపంబులఁగోసి పాట
వేసిచూపుమధ్యమునందు సూక్ష్మమైచెన్నొంది వ్యాపిం
చినదిజ్యోతి రూపమాచేమంతి॥ పూలు॥ పంచభూతంబులఁ
బాచుగఁ జేసియుఁ బంచాక్షరీమంత్ర ఫలమందు నూటి
యుఁగొంచెపుగుణములుకొన్న లైవిలసిల్లి యుంచితభక్తి
తోనమరకబూచినజాజి॥ పూలు॥ పన్నుగనుచుట్టబయలం
దునిలిచియు॥ చిన్నఁగఁగాచెడువెన్నులలోపలఁగన్నులకం

దముగాఁ గనుపడుచున్న పున్న మరే వెల్గుఁ బోలి పూచిన
తుమ్మిపూలు॥ అండపిండాండ బ్రహ్మాండమతయుఁ దీఁగ
దండిగ సకల భూమండలమును సాగె నిండు వేడుకతోను
పుండారీకాక్షుచే నెండ వానల నానకుండఁబూచిన మల్లె
కలియుగమున మట్ట పలి నరహరివీవై సలలితముగ నాత్మ
సారముగ నియున్న వలనొప్పుఁగని నరవరదాసు నేలిన
నరసింహమూర్తి కానందముగఁబొగడ॥ పూలు॥

కీర్తన 48.

సచ్చరాచరంబు నిబిడీకృతంబై సాక్షిగనుండున దదే
కదా॥ నిశ్చయించి దేశిక నరవరులు దీక్ష పఱచిన దదే
కదా॥ సచ్చ॥ అండపిండబ్రహ్మాండ భాండముల యావల
వెల్గుఁగున దదేకదా॥ కుండలిరవము నఖిగడ తేజమై నిండ
నిలిచిన దదేకదా॥ సచ్చ॥ ఎఱుపుతెలుపులై నలుపు నీల
ములో వెల్గుచునుండున దదేకదా॥ సచ్చ॥ ఎఱుక మఱు
పుల నెఱిగినవారికి నెప్పుడు చూపులో వెల్లదేకదా॥ సచ్చ॥
నాదబిందు కళరంగులు మీఱి యద్భుతసూత్రం బదేక
దా॥ సచ్చ॥ వేదవేద్యులగు సాధుపురుషులకు బోధఁజే
సిన దదేకదా॥ సచ్చ॥ ఎల్లలోకముల నేకచక్రముగ నేలుచు
నుండున దదేకదా॥ ముల్లుగుచ్చమఱి నందు లేకముఱ్ఱగ
ములునిండిన దదేకదా॥ సచ్చ॥ రాకడపోకడ లేకను చలన
ముగాక నునిలిచిన దదేకదా॥ సాకారంబును మీఱితన్ని
రాకారంబైన దదేకదా॥ సచ్చ॥ పట్టువిడుపులకాధారంబిది
యని భ్రమలుడిగించిన దదేకదా॥ దిట్టముగను చరణాబ్జ
హృదయమునబట్టబయలై వెల్గిన దదేకదా॥ సచ్చ॥

ఏమిలేదేమిలేదు । సర్వమునం దింకేమి లే దేమిలేదు॥
 ఈమహామహిమయు నేమహాత్ములుగన నామరూపక్రియ
 నటన శూన్యమై కాని॥ ఏ॥ పంచభూతంబులను నెంచి
 శోధించగను గొంచెమైనను గనుపించ దం దిందు
 నను॥ నేమిలే॥ జ్ఞాతమనోబుద్ధి మూతమన్నను ప్రఖ్యాతిగఁ
 జిత్తాహంకారమం దం దిందునను ॥ నేమిలే ॥ ప్రాణో
 పాన వ్యానోదాన షమానములు కానరాకున్నద
 భిమానమునుమాను॥ మింకే॥ ఇంద్రియంబులు బ్రహ్మవి
 స్ష్ట్యాదులునుగూడిరవి చంద్రులచోటరమ్మమై యుండ ॥
 రింకే॥ కబ్బసస్పర్శరూపరసగంధములనునబ్దముల వెదికినను
 నక్కడక్కడ॥ నింకే॥ ఇట్టిదట్టిదనుచుగట్టిగను మొట్టుట
 కుమట్టవలనివానుని బట్టబయిలేగాని॥ ఇంకే॥ వాసిగను
 శ్రీనరవర దాసుహృదయంబులో భాసిల్లుస్వయం ప్రకాశ
 మంతయు॥ నింకే॥

ఏమనినేవిన్నవించును - ఈమహాపరతత్వముఁ - భూమి
 పైనిదిదెలియుట పరిపూర్ణస్థూలత్వము॥ ఏ॥ పొంది
 పొందక చెందిచెందక యందియందకయున్నది । ఇందునం
 దుననందుముందున సందుగనపడకున్నది॥ ఏ॥ ఇంతటంత
 టనెంతటంతట నింతవెంతైయున్నది । చెంతగాకనునంత
 రాలంబంత నిండియున్నది॥ ఏ॥ ఇక్కడక్కడ నక్కడనొ
 క్కట్టైతానున్నది మిక్కుటంబుగఁ బిక్కటిల్లియు నిక్క

మైవెల్గొందది॥ ఏ॥ స్థూలమనకను సూక్ష్మమనకనుదేలిక
గాకున్నది॥ కాలాకాలంబనకనిర్వికారమైవెల్గొందునది॥
జేషభాషలు దోషశోషణ లీషణంబులులేనిది॥ దూష
ణంబునుభూషణంబులు పోషణంబులుగానిది॥ ఏ॥ ఇట్టి
దనకనునట్టిదనకను వట్టిదనక నెయున్నది॥ మట్టపలిపురప
ట్టణంబునబట్టబైలెయున్నది॥ ఏ॥ ఆశంజెందకమోసమొం
దకనాశరహితంబైనది॥ వాసికెక్కి కఠార్ నరవర దాను
హృదయంబైనది॥ ఏమని॥

కందార్థము.

అందముగనుబరిపూర్ణ పు॥ జందముగనపలెనటంచు
సాధులువలుక॥ బొందికచేగందుననుచు॥ సందేహము
వదలిగురుని సాధించినాను॥ ఆత్మనుబట్టిశోధించినాను॥ అం
దముగానాదు బిందుకళాతీత మందేమోహముజెందిపోం
దె జీవములంచు సాధించినాను॥ ఆత్మనుబట్టిశోధించినాను॥
క॥ ఇటుచెప్పెడుకృతిసారము॥ మాటమాయములేక
దీనిమర్మముగవివర॥ అతఁడేయకుటిలుడతఁడే॥
వటపత్రశయ్యానుడంచు బలుకంగవలయుక॥

మంగళహారతి

హారతిచ్చికోరి మొక్కరే - శ్రీహరునకు జయ॥ హ॥
హారతిచ్చివేడరే శుభధీరుడై పరంగమగురునకు॥ సార
సాక్షులార మీరు చేరియును గర్భారముండుకొర॥ హ॥
గంధమునుబన్నిరున్న తరు - స్ఫుంధరమునంగంధత్రయము
లందముగ ధరియించిమీరలు సతిడిడంగ జయజయ య
టంచును॥ హ॥ పట్టువస్త్రాభరణములను - దిట్టముగవలె

వాటుకాల్వలు - గట్టిగాధరియించి పాదముఁబట్టిమీరలు
 చుట్టునిలుచుక॥ హారతి॥ పప్పుదప్పళమరిసెబూరెలు-నొ
 వ్వుగనుపడ్రసపాకము - మెప్పుగాభుజియింపఁజేసి తప్పు
 దీర్చుమాయప్పయనుచు॥ హారతి॥ పంచమాతీతునకు -
 శ్రీధర - కంచిపురనివాసునకు - శుభమంచుమిక్కిలిభక్తి
 చేసేవించివారు భజించుచుజయ॥ హా॥ మంగళంబనిపాడ
 రే - శ్రీగంగగౌరీవల్లభునకు । రంగుగాఁడ్రికూట నిలయ
 లింగమైవెల్లెడుస్వామికి॥ హారతి॥ హద్దుమీఱకనుసద్గురు-
 బుద్ధిచేవర్జించిమాయను - గుద్దివేసియాత్మను బరిశుద్ధిగా
 దర్శించిశుభజయ॥ హా॥ ధారుణిచరణాబ్జదాస - ధీరుని
 సరిసమముమీరలు - కోరిపరమానందసుఖము పారముట్టి
 జయనుఖంబని॥ హారతిచ్చి॥

నీనపద్యం.

శ్రీరమ్యముగగురు శ్రీ చరణములుహృత్ కమలమం
 దునజతగానుబట్టియరమర లేకను సురవందితార్చ్యనిమి
 తిమణి నేఁగొల్తుమననుఁబెట్టి । మురహరుకరుణచేబరముఁ
 జెందునుకవి సరవరుఁడైన సుందరునిఁబట్టి । గుణిచేతఁదన
 లోనగురులేలక యెఱిఁగి గుఱించి తటిగెడుగుఱ్ఱుఁబట్టి ।
 యెఱుకమఱుపుల రెంటిని నెలమిఁగట్టి । శరణువేడిపరమ
 భక్తవరులఁబట్టి దాసచరణాబ్జ దానుఁడధరణిఁబట్టి । శర
 లు జేసిగిడుగుబోధ కృతులుగట్టి॥

10297

